

Dosarul nr. 2ra-1593/20

Prima instanță: Judecătoria Criuleni sediul Dubăsari (jud. A. Cerbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nina Țîgulea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ninei Țîgulea împotriva Primarului com. Coșnița r-nul Dubăsari cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea autorității publice locale de a reîntoarce în proprietate terenul

împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Nina Țîgulea și menținută hotărârea din 3 iulie 2019 a Judecătoriei Criuleni sediul Dubăsari, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 17 decembrie 2018, Nina Țîgulea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului com. Coșnița r-nul Dubăsari cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea autorității publice locale de a reîntoarce în proprietate terenul.

În motivarea acțiunii a invocat că la 3 octombrie 2018, s-a adresat cu cerere la Primăria com. Coșnița r-nul Dubăsari, prin care a solicitat reîntoarcerea terenului său sădit cu viță de vie de lângă casă, înstrăinat ilegal, cu rugămintea suplimentară de a examina cererea în prezența sa și de a i se prezenta un răspuns oficial în termenul prevăzut de lege.

La 7 decembrie 2018, a primit un răspuns cu nr. 306 formal, înșelător, cu încălcarea masivă a legislației în vigoare, iar la sfârșit cu inscripția „recomandare de a se adresa în instanța de judecată pentru soluționare”.

A menționat că înșelarea se mai confirmă prin faptul că nimeni nu a telefonat-o și nu a fost chemată la careva ședințe, iar cerința de a prezenta careva acte este absurdă, deoarece primăria dispune de toate actele, inclusiv și cele

prezentate oficial primăriei de către Judecătoria r-nului Dubăsari (dosarul civil nr. 24-3-1117-10042018) de care dânsa dispune.

Totodată, a comunicat reclamanta că din spusele sătenilor, neexaminarea cererii ei în conformitate cu cerințele legislației în vigoare, are loc din blocajul organizat de actualul inginer cadastral Vladimir Cibuc, feciorul lui Anatol Cibuc, care a fost inginer cadastral și a organizat afacerea cu înstrăinarea pământului ei.

Conform contului personal nr. 1273, Eudochia Serbin, care este bunica soțului, se consideră proprietară a 0,19 ha de pământ, fapt în totalmente probat prin certificatul secției de arhivă a r-nului Dubăsari și or. Dubăsari nr. 387 din 10 septembrie 2013, pentru care dânsa plătea ultimii ani, până nu demult, toate impozitele.

La 1 august 1986, Tudor Serbin, feciorul Eudochiei Serbin, a donat o parte din acest pământ, în mărime de 0,11 ha, surorii sale Maria Gatman, conform contractului de donație nr. 38 din 1 august 1986, înregistrat oficial de conducerea satului.

Cu mulți ani mai târziu, a aflat că o parte din pământul acesteia în mărime de 0,1014 ha, în baza unei decizii, posibil falsificate, din 23 martie 1984 a adunării membrilor unui colhoz, fără denumire, cu două semnături a cuiva, fără indicarea familiilor și fără ștampilă și în baza deciziei Primăriei com. Coșnița, tot tainice, nr. 29/6 din 28 martie 1993, în care Vladimir Loghinov nu figura, terenul care susține că îi aparținea, a fost oferit acestuia pentru construcția casei de locuit, neconstruită până în prezent.

Făcând cunoștință, prin intermediul IP Dubăsari, cu decizia tainică a Primăriei com. Coșnița nr. 29/6 din 23 martie 1993, semnată de ex-primarul T. Cebotenco și cu extrasul din acea decizie, considerate ilegale, prin care a fost înstrăinat lotul de lângă casa sa, reiese că nu Vladimir Loghinov a primit terenul, dar Zahar Loghinov, la moment pensionar și care are casă de locuit și lotul său de pământ la altă margine a satului.

A susținut că nu este de neînțeles cum potrivit extrasului din acea decizie, lui Zahar Loghinov i-au fost transmise în proprietate 0,1014 ha, lotul cu o parte din via sa de lângă casa ei și nu de lângă casa lui, schimbându-i pentru mulți ani destinația pentru construcția casei de locuit, adică încălcându-se abuziv art. 10 Cod funciar.

A remarcat că Zahar Loghinov o mulțime de ani nu a înregistrat și legitimat terenul lor, dânsa prelungind achitarea impozitelor, fără modificarea deciziei nominalizate, în care Vladimir Loghinov nu figura.

La 17 mai 2011, în baza altor documente falsificate și ilegale, lui Vladimir Loghinov i-a fost eliberat de către primărie titlul de autentificare a dreptului deținătorului de terenul ce-i aparținea ei, semnat de cineva și nu de primarul de atunci, pentru construcția casei de locuit, pe când el dispunea de apartament, apoi l-a înregistrat la OCT Dubăsari cu nr. cadastral XXXXX ca mai târziu, fără a construi ceva, l-a vândut prin intermediul Primăriei com. Coșnița.

A considerat că decizia tainică a Primăriei com. Coșnița nr. 29/6 din 28 martie 1993 a fost primită în lipsa dânssei, cu încălcarea abuzivă a art. 14, 17 alin. (2) și 40 alin. (2) lit. a) din Legea privind administrația publică locală, concretizând că la

17 mai 2011, Primăria com. Coșnița a eliberat documente ilegale lui Vladimir Loghinov.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii contenciosului administrativ, Legii privind administrația publică locală, Codului funciar, art. 166-167, 277, 278 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, repunerea în termen a cererii pentru examinare, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 17 mai 2011 de Primarul com. Coșnița pentru bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX din sat. XXXXX r-nul XXXXX și obligarea autorității publice locale de a reîntoarce în proprietatea ei terenul cu suprafața de 0,1014 ha.

Prin încheierea protocolară din 15 aprilie 2019 a Judecătorei Criuleni sediul Dubăsari, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Vladimir Loghinov.

Prin încheierea protocolară din 15 mai 2019 a Judecătorei Criuleni sediul Dubăsari, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Dumitru Pisarciuc și Angela Gulica.

Prin hotărârea din 3 iulie 2019 a Judecătorei Criuleni sediul Dubăsari, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nina Țîgulea și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de Nina Țîgulea, deoarece pretențiile acesteia, în modul și formula înaintate în actualul litigiu, sunt vădit neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor făcute de apelantă în ședința instanței de apel, aceasta a înaintat acțiunea în nume propriu, dar cu intenția de a apăra interesele fiicei sale, Natalia Cazacu, care a moștenit terenul în litigiu.

Respectiv, instanța de apel a evidențiat că apelanta Nina Țîgulea, fără a dispune de un drept legal încălcat, a înaintat acțiune în nume propriu, dar prin acțiunea înaintată a dorit să apere drepturile și interesele unui terț, care nu a înaintat acțiune în actualul proces.

În același context, instanța de apel a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, deoarece pretențiile date au fost înaintate doar către administrația publică locală, adică Primarul com. Coșnița r-nul Dubăsari care a eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, pe când față de proprietarii imobilului nu au fost înaintate careva pretenții.

La 16 septembrie 2020, Nina Țîgulea a declarat împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii, precum și examinarea cauzei în prezența părților și a reprezentantului Procuraturii Generale.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au intrat în esența situației faptice reale a pricinii, nu au administrat înscrisurile

probatoare depuse de ea și în hotărârile sale nu au deliberat toate probelele prevăzute de lege care urmau a fi soluționate.

Instanțele de judecată erarhic inferioare, examinând cauza, au descris și apărât interesele intimatului, copiind afirmațiile acestuia din referințe, au ignorat Concepția reformei agrare și a dezvoltării social-economice a statului, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 510 a din 19 februarie 1991, art. 82 Cod funciar al RSSM.

La fel, a remarcat că prima instanță și instanța de apel nu au observat că în decizia nr. 29/6 din 28 martie 1993 nu este vorba despre împărțirea terenului ei și a lui Vladimir Loghinov, iar în extrasul fără dată, semnat de altcineva în locul primarului, este indicat că se transmite în proprietate sectorul de teren lot de lângă casă lui Zahar Loghinov.

Instanța de apel a încălcat prevederile art. 381 CPC, nu s-a pronunțat și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, contrar prevederilor art. 373 alin. (1) și (5) CPC, ignorând și obligația de a indica careva motive și concluzii concrete de respingere a apelului, încălcând și prevederile art. art. 390 alin. (1) lit. d), f) și alin. (2) CPC.

La 19 octombrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Vladimir Loghinov a depus referință la recursul declarat de Nina Țigulea, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

La 22 octombrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Primarul com. Coșnița r-nul Dubăsari a depus referință la recursul declarat de Nina Țigulea, solicitând respingerea recursului.

La 6 noiembrie 2020, Dumitru Pisarciuc și Angela Gulica au depus referință la recursul declarat de Nina Țigulea, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 august 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 174), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 septembrie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Ca urmare, prin prisma normei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată ca neîntemeiată solicitarea recurentei Nina Țigulea cu privire la participarea părților și a reprezentantului Procuraturii Generale în instanța Curții Supreme de Justiție.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nina Țigulea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nina Țîgulea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că

nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Nina Țigulea urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nina Țigulea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu